

The שמונה עשרה of ברכות

The ברכות of שמונה עשרה are unique in that only the first ברכה begins with the word "ברוך" and ends with the word "ברוך" while the other ברכות do not begin with the word "ברוך" but end with the word "ברוך". Second, none of the ברכות contain a reference to מלכות. The reason that only the first ברכה begins with the word "ברוך" and ends with the word "ברוך" is given as follows:

סדר עבודת ישראל-וברכה ראשונה זו פותחת בברוך וחותמת בברוך מפני שהיא ברכה הראשית והאחרות כולן הברכות הסמוכות לחברתה הן ועל כן אינן פותחות בברוך.

That none of the ברכות of שמונה עשרה contain a reference to מלכות is a problem because the גמרא establishes the rule that a ברכה must make reference to מלכות:

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף מ' עמ' ב'-גופא, אמר רב: כל ברכה שאין בה הזכרת השם, אינה ברכה. ורבי יוחנן אמר: כל ברכה שאין בה מלכות, אינה ברכה. אמר אביי: כוותיה דרב מסתברא, דתניא: (דברים כ"ו) לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי. לא עברתי, מלברכך, ולא שכחתי, מלהזכיר שמך עליו, ואילו מלכות לא קתני. ורבי יוחנן, תני ולא שכחתי מלהזכיר שמך ומלכותך עליו.

It is clear from the following that the גמרא was well aware that the ברכות of שמונה עשרה did not contain a reference to מלכות and expressed no objection to that fact:

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כא' עמ' א'-ותנן: היה עומד בתפלה ונוכר שהוא בעל קרי, לא יפסיק אלא יקצר; טעמא, דאתחיל; הא לא אתחיל, לא יתחיל! שאני תפלה, דלית בה מלכות שמים. רש"י: דלית בה מלכות שמים-איך מלך העולם בברכות של שמונה עשרה.

Several explanations are given as to why the ברכות of שמונה עשרה do not include a reference to מלכות:

ספר האשכול (אלבק) לקוטים מהלכות ברכות דף לז' עמ' א'-ושמונה עשרה ברכות יש שאומ' אין בהן מלכות, שאין אומרים מלכות אלא על בריית העולם ועל המצות, כמו מלך שגוזר כך וכך יהיה ונעשה מיד, ושגזר עלינו לקיים את המצות, אבל תפלה רחמים אנו מבקשים מלפני הברוך הוא מה שצריך לנו. ויש אומרים כי מגן אברהם אינה צריכה מלכות, מאחר שאומר' בה אלקי אברהם יצחק ויעקב, שהם המליכו להב"ה והקנהו שמים וארץ, וזהו מלכותו של הב"ה שאברהם אמר ה' אלקי השמים ואלקי הארץ, וא-ל עליון קונה שמים וארץ. ויש אומרים שיש בה מלכות שהוא מלך עוזר. וצריך טעם למה אמרו מלך ממית

1. The ברכות do not begin: "מלך העולם" אלו קינו "מלך העולם".

ומחיה ומלך אוהב צדקה, וקרבנו מלכנו לעבודתך:

רא"ש מסכת ברכות פרק ו' סימן כג'—וברכה ראשונה של שמונה עשרה כיון דאית בה הא—ל הגדול הוא חשוב כמו מלכות. ויש אומרים לפי שאמר אלקי אברהם הוה כמו מלכות לפי שעדיין לא המליכוהו עליהם העולם עד שבא אברהם אבינו והודיע מיבו בעולם והיינו דכתיב (בראשית כד) ה' אלקי השמים אשר לקחני מבית אבי.

מטה משה—קכ'—ענין שם ומלכות הואיל ואתא לידן לא אכחד ממך אמרי קדוש מהר"ר אליעזר מגרמייז"א שכתב בספר הרוקה סימן שס"ג וזה לשונו—לרב דאמר כל ברכה שאין בה הזכרת השם אינה ברכה ולא צריך מלכות ולרב יוחנן דאמר צריכה מלכות לעכב ואף על גב דעיקר דברי רב, מכל מקום כל פתחי ברכות אנו עושים כרב יוחנן וכל חותמי ברכות כרב. ופתיחה, שאין פותחים בברוך באזכרת השם בלא מלכות לפי שאין לשנות ממשבע הפסוק בלשון שהודה אליעזר עבד אברהם ברוך ה' אלקי אדוני אברהם, עמדו ותקנו אותו לשון בלשון מלכות. ולפי שהשתחוה בברכתו גם אנו שוחים בה תחילה וסוף כדרך שעשה אליעזר. ומלכות לא הזכיר שהרי הקב"ה עדיין לא הודיע לבריות מלכותו, ושמי ה' לא נודעתי בימיהם. אבל בשאר ברכות צריך להזכיר לפי שכל הברכות לבד מן התפלה עניית הודאה וצריכים לברך על מה שאנו נהנין מהם ועל המצות להודות למי שגזר עליהם.

Perhaps there is a much simpler explanation. The מחלוקת as to whether a ברכה needs רב יוחנן; אמוראים were among the first רב ורב יוחנן. רב ורב יוחנן involves שם ומלכות lived in ארץ ישראל and רב lived in בבל. Both lived five generations after רבן גמליאל put ברכות, רב יוחנן and רב into its final form. It appears that at the time of רב and יוחנן, שמונה ברכות were not yet in their final form. However, the שמונה ברכות of עשרה were in their final form since the time of רבן גמליאל. Hence the שמונה ברכות of מס' ברכות, מ' עמ' ב'—רבי יוסי אומר: כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בברכות לא יצא ידי חובתו; the rule that prohibits changing the form of a ברכה once it is composed. That explains why the בעל קרי in גמרא ברכות which discussed the case of a בעל קרי did not express concern that the שמונה ברכות of עשרה did not contain מלכות. Professor Joseph Heineman on page 94 his book, Prayer in the Talmud, expresses a similar thought:

It is worth noting that the Eighteen Benedictions, which underwent their final editing during the days of Rabban Gamliel in Jamnia, do not at all contain the formula מלך העולם. It seems reasonable, then, to assume that the introduction of the formula, מלך העולם, did not take place before the beginning of the second century C.E. (approximately). I tend to agree with those scholars who have claimed that the mention of G-d's Kingship was introduced as a protest against Roman emperor-worship.

TRANSLATION OF SOURCES

לְיִשְׂרָאֵל-The first Bracha of Shemona Esrei begins with the word: Baruch and ends with a Bracha that begins with the word: Baruch because it is the first Bracha. The other Brachot are connected to the one before and therefore do not begin with the word: Baruch.

בְּ-Rav said: Any Bracha that does not include G-d's name is not a Bracha. Rabbi Yochanon said: Any Bracha that does not include the fact that G-d is king over the world is not a Bracha. Abayae said: What Rav said has a good source; i.e. a verse in Devarim Chapter 26: I did not violate any of Your commandments and I did not forget. The words: I did not violate represent the fact that I did not fail to recite a Bracha; the words: and I did not forget represent the fact that I never failed to make a Bracha that included G-d's name. What is not found in that source is any indication that one must mention that G-d is king over the world. Rabbi Yochanon interprets the verse differently; the words: And I did not forget represent the fact that when I recited a Bracha I never failed to mention G-d's name and to mention that G-d is king over the world.

אֵ-We learned: If a person is in the middle of reciting Shemona Esrei and he remembers that he had experienced a seminal emission, he should not stop reciting the prayer but he should shorten his prayer. Is the reason that he can finish his prayer, because he already started it? Does that mean that if he did not begin his prayer, he should not begin the prayer? No, he can start the prayer because Shemona Esrei is different because it is a prayer in which we do make reference to G-d as king of the world. Rashi-That means that we do not find the words Melech Ha'Olam in any of the Brachot of Shemona Esrei.

אֵ-Concerning Shemona Esrei there are those who say that Shemona Esrei does not contain any Brachot that mention that G-d is king of the world. This is based on the rule that one need not mention that G-d is king of the world except in Brachot that involve things that have been created and before performing Mitzvot. The reason being that G-d is acting like a King who ordered that this or that should happen and it happened and that G-d commanded us to perform Mitzvot. Prayer, however, is based on G-d being kind to us and on our approaching G-d with our requests for what we need. There are those who say that the first Bracha of Shemona Esrei, Magen Avrohom, does not require a mention of G-d as king of the world because we say within the Bracha: G-d of Avrohom, Yitzchok and Yaakov, who made G-d King over them and recognized that G-d created the heavens and the Earth. That is a reference

to G-d as King because Avrohom said: G-d of the Heavens and G-d of the Earth; mighty G-d, owner of the Heavens and Earth. There are those who say that the words: Melech Ozer are a reference to G-d as King of the World. In that case, you need to explain why we also say King who puts to death and who brings back to life; King who loves justice and King who brings us close to serve Him.

רא"ש מסכת ברכות פרק ו' סימן כג' -The first Bracha of Shemona Esrei because it contains the words: Ha'Ail Ha'Gadol is considered as containing words that represent G-d as King of the world. Others say that because we say: Elokei Avrohom, it is considered words of kingship because no one had recognized G-d as King of the world until Avrohom our Forefather came along and taught the world about the identity of G-d. That is what is meant in the verse: Hashem Elokei Ha'Shamayim Asher Likachani Mi'Bais Avi.

מטה משה-קב' -Concerning the issue of mentioning G-d's name and G-d as King of the World that we have reached, I will not withhold what was said by the Holy Rabbi Eliezer from Germayza who wrote in the Sefer Rokeach Section 265 and these are his words: Rav who held that a Bracha that does not include a reference to G-d's name is not a Bracha and does not require a reference to G-d as King of the world and Rabbi Yochanon who said that a Bracha must have a reference to G-d as King of the World; even though the words of Rav are more authoritative, we still follow the practice of reciting an opening Bracha with a reference to G-d's name and to G-d as King of the world which was the position of Rabbi Yochanon and when we recite a concluding Bracha we follow the position of Rav. In the opening Bracha of Shemona Esrei we recite a Bracha that includes a reference to G-d's name but not a reference to G-d as King of the world because it is not proper to change from the form of Bracha that Eliezer, servant of Avrohom used to acknowledge G-d when he said: Baruch Hashem Elokei Adoni Avrohom, so they established that one should mention G-d as King of the World following the same format. And since Eliezer then proceeded to bow down after making his Bracha, we too bow down at the beginning and end of the first Bracha of Shemona Esrei. The reason that Eliezer did not use the actual words: King of the World was because G-d had not yet revealed his Kingdom to the World as it is written: Oo'Shmi Hashem Lo Nodati Bi'Yimayhem. But in all other Brachot one must make mention of G-d as King of the World because other Brachot except from those involved in Tefila are words of acknowledgment and we need to acknowledge that we are benefitting and we need to acknowledge before performing Mitzvot because G-d commanded us to perform the Mitzvot.